

Právo – říjen 2005

Rozhovor s Kärtsym Hatakkou

Text: Martina Trličíková, Jaroslav Špulák

Finská skupina Waltari vydává CD a DVD. Zpěvák Kärtsy Hatakka v rozhovoru přemýšlí o Finsku, především o jeho hudební scéně.

Mají písničky na nové desce Blood Sample nějaké společné téma?

Nové skladby jsou většinou o dnešní Evropě. Deska je víceméně věnovaná evropské komunitě a Evropské unii. Album jako celek ale není příliš politické, jsou to spíše sestřihy toho, co jsme viděli na cestách Evropou. Je to o tom, co si myslíme, že lidé v dnešní Evropě cítí.

Novinka nemá takový zvuk jako minulé album Rare Species.

To znělo spíš jako hudba osmdesátých let...

Byl to záměr. Už když jsme pracovali na *Rare Species*, věděli jsme, že další deska bude jiná. Před vydáním *Rare Species* jsme jako kapela měli dva roky pauzu, a tak jsme si užívali hraní jednoduchých rockových věcí. Tentokrát jsme chtěli pokračovat v tom, co jsme dělali před pauzou.

Na novince jsou skladby Helsinky a New York.

Mají nějakou vzájemnou souvislost?

Samozřejmě. Helsinky byly například společně s dalšími městy vyhlášeny jako evropské město kultury. Helsinky a celé Finsko byly loni velice otevřené celému světu. V té písničce jsem se snažil dostat hluboko do finského charakteru, původně jsem ji chtěl pojmenovat Finland. Chtěl jsem Evropanům ukázat, jací jsou Finové uvnitř, co cítí ve svých srdcích. Ne to, co cítím já, ale co cítí většina obyvatel Finska.

Proč jste se rozhodli dát na závěr desky písničku Julia od

McCartneyho a Lennona, tedy od Beatles?

Během té pauzy, kterou měli Waltari, jsem neposlouchal moc metalové muziky, takže jsem se od ní dostal trochu stranou. A když jsem poslouchal *The White Album* od Beatles, které je mimochodem jedno z mých vůbec nejoblíbenějších alb, napadlo mě, že je to velice pěkná písnička, která není moc známá, a že bychom ji mohli nahrát ve stylu drum'n'bass. Když jsme dělali desku, myslel jsem si, že by bylo dobré ji nahrát. Waltari měli na každé desce nějakou coververzi, tak jsme prostě tentokrát zkusili tohle.

Jaké máte vztahy s jinými finskými skupinami, které jsou v

Čechách také velmi oblíbené?

Všichni pocházíme ze stejné scény. Pamatuju si třeba kapelu, kde hrál Ville Valo předtím, než začali s HIM. Kdysi v Helsinkách předskakovali na našem koncertě. Jsme všichni jedna velká rodina. Helsinky jsou malé město, takže se tam všichni potkávají. I teď, kdy tyto kapely hrají v zahraničí, vždycky na někoho narazíte. Jsou to stále ti samí lidé. Kluci z HIM nebo The Rasmus jsou o něco mladší než my, ale je to pořád ta samá scéna.

Plánujete nahrát v budoucnu něco podobného, jako byla deathmetalová symfonie v roce 1996?

Stále pracujeme na tom, aby vyšla nahrávka *Evangelika*, kterou jsme vytvořili po deathmetalové symfonii a byla mnohem lepší. Hledáme ale způsob, jak to udělat, protože to byl velice drahý projekt. Myslím si, že nahrajeme tohle a potom možná začneme pracovat na něčem dalším.

Mnohokrát jste už hráli v Čechách a zanedlouho se sem zase vrátíte.

Jak vzpomínáte na koncerty v Čechách?

Ve skutečnosti hrajeme radši v Čechách než ve Finsku. Myslím si, že v Čechách jsme vlastně odehráli více koncertů, než ve Finsku, kde až tak moc nehrajeme. Radši máme koncerty v Německu, v Čechách atd. Ve střední Evropě se lidi nějak víc baví.